

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

jeg ikke kan faa nogle Oplysninger, kan jeg virkelig heller ikke videregive dem. Jeg har ikke agtet at fornærme Finansudvalget, men jeg har ingen Oplysninger at give. Det er Grunden til, at jeg har maattet tie ogsaa dér.

Christmas Møller: Det er jo fuldkommen klart for enhver, at virkelige reelle Indvendinger er der ikke fremkommet fra det største Oppositionspartis Side mod Forslaget i den Skikkelse, det nu har faaet. Det ærede Medlem Hr. Himmelstrup har for sit Vedkommende udtalt, at han ikke nærede principielle Betænkeligheder, og det ærede Medlem har alene holdt sig til, at den Afgørelse, der er truffet med Hensyn til Landmandsbanken og Salget af Aktierne den vedrørende, ikke var tilfredsstillende. Det har jeg for mit Vedkommende heller ikke sagt den var. Vi har udtrykkelig i vor Mindretalsbetænkning, det ærede Medlem Hr. Fibiger, det ærede Medlem Hr. Korsgaard og jeg, givet Udtryk for, at vi ikke mente, den var tilfredsstillende. Vi har sagt, at Landmandsbanklovens § 3 fortsat eksisterer, men jeg har venligt og elskværdigt sagt til det ærede Medlem Hr. Himmelstrup, at naar det laa ham saadan paa Sinde at faa § 3 opfyldt, saa kunde han have taget fat i 1933. Da havde han i Sandhed Tag paa Regeringen, og da blev der dækket op, 17—18 Punkter eller hvor meget det var. Hvorfor fik han saa ikke ogsaa § 3 opfyldt dengang? § 3 var fra Marts Maaned 1928 og eksisterede altsaa dengang. Jeg vil videre sige til det ærede Medlem Hr. Himmelstrup, at naturligvis eksisterede § 3 før saavel som efter Valget og Regeringens Forpligtelse ligeledes. Men jeg synes, at det ærede Medlem Hr. Korsgaard har Ret i sin Bemærkning om, at en Valgsejr giver en Regering betydelig Magt paa visse Omraader.

Til Udvalgets og Socialdemokratiets ærede Ordfører skal jeg kun sige, at jeg betragter ogsaa den her foreliggende Ordning som et Skridt i den rigtige Retning. Jeg betragter det ikke som et Socialiseringsforslag i den Forstand, og det tror jeg heller ikke det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen gør, men jeg betragter det som det, det er, et Udtryk for, at vi alle erkender, at naturligvis skal private Aktionærer ikke have den afgørende Indflydelse paa Landets Pengepolitik og Valutapolitik i en demokratisk Tid. I 1818 blev saavel Seddeludstedelse som Pengepolitik taget

væk fra Lovgivningsmagten og Administrationen, for at man kunde holde det klar af Enevældens Misbrug, da man havde haft saa daarlige Erfaringer. At man i en demokratisk Tid, hvor vi her bestemmer om store og smaa Ting i Fællig, naturligvis ogsaa maa bestemme om de største Ting, er jo lige til.

Det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen sagde, at Banken i 1931 ikke kunde opfylde sine Forpligtelser. Hvor ved det ærede Medlem det fra? Nationalbanken kunde aldeles glimrende have opfyldt sine Forpligtelser i September 1931. Hvis den havde benyttet de banktekniske Midler, kunde den utvivlsomt have gjort det. Hvis den havde sat Diskontoen i Vejret, kreditindskrænket og andet, tror jeg, den aldeles glimrende kunde have gjort det. For øvrigt spurgte man jo slet ikke Nationalbanken, om man kunde forlade Guldet. Sandheden er jo den, at den daværende Justitsminister, nuværende Landstingsmand Zahle, gjorde dette fuldkommen paa egen Haand, benyttende en gammel Krigsforordning, den 22. September ved at udstede Guldudførselsforbud; dermed havde man i Realiteten forladt Guldet her i Landet.

Naar man spørger, om det er Nationalbankaktionærpolitik, der her føres, saa vil jeg sige til det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen, at det ærede Medlem jo ifølge sit eget Ændringsforslag vil give Nationalbankens Aktionærer Aktiernes Kursværdi ved Suspensionen af Guldindløseligheden i September 1931 plus 10 pCt. Det er jo meget, meget mere, end de nu faar, for hvis vi tager Værdien i 1931 og dertil lægger 10 pCt., saa faar de meget, meget mere end nu, fordi man naturligvis maa tage Værdien af Kronen dengang og Værdien af Kronen nu i Betragtning . . . (Afbrydelse af *Valdemar Thomsen*). Ja, men det er jo det, der staar i Ændringsforslaget, der staar jo: der svarer til 10 pCt. over Aktiernes Kursværdi ved Suspensionen af Guldindløseligheden i September Maaned 1931. Jeg tror, at man skulde trække Ændringsforslaget tilbage, og hvis det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen saa samtidig tog alle de andre Ændringsforslag tilbage, vilde han gøre noget forstandigt.

Til det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen vil jeg sige, at det ærede Medlem burde først overveje det Problem, om han virkelig kan stille Seddelpolitikken saaledes op, som han gør det, uden at tage Hensyn til f. Eks. den mægtige Betydning, som Udstedelse af Checks og andre Anvisninger gennem de sidste Aartier har haft. Det Spørgsmaal,